

Xemeneia de les fàbriques de la Font

Granollers

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Carrer de Ramon Llull (entre el carrer del Corró i el carrer de la Font de l'Escot)
Emplaçament	A la zona d'eixample de Granollers
Alçada:	152
Coordenades:	
Latitud:	41.61345
Longitud:	2.28895
UTM Est (X):	440757
UTM Nord (Y):	4607104

Classificació

Número de fitxa	08096 - 449
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX-XX
Autoria de l'element:	Desconeguda
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. S-16. Protecció de tipus VI: Elements singulars. dv., 10/10/2003 - 12:00
Data aprovació:	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Granollers
Fitxes associades:	

Descripció

Xemeneia industrial que formava part de la fàbrica de la Font, establerta a mitjans del segle XIX i que ja no existeix. És pràcticament l'únic element que se'n conserva, i s'ha deixat com a testimoni del passat industrial. La xemeneia és obrada a totxo vist. Consta d'una base octogonal sobre un petit sòcol. El pas al fust es fa mitjançant una cornisa esglaonada. Al seu damunt, el fust és de secció circular, coronat per una cornisa plana. Al costat nord-est del sòcol encara es conserva la porta d'accés que facilitava la neteja de l'interior de la xemeneia.

El fust està protegit per unes anelles d'acer i ferro que s'hi van col·locar durant la restauració que se'n va fer. Aleshores també es va tapar l'obertura superior per evitar que l'aigua de la pluja s'acumulés al basament, es van substituir alguns totxos deteriorats i es va protegir l'entrada amb una porta metàl·lica.

Observacions:

Altres denominacions: La font de l'Escot, Pous i Clariana, Fàbrica Casanova.

Forma part de l'itinerari "La ciutat del Fum", que recorre les xemeneies industrials de Granollers.

En la primera versió d'aquest Mapa del Patrimoni hi havia una fitxa dedicada a aquesta fàbrica amb la denominació "La font de l'Escot/ Pous i Clariana / Fàbrica Casanova". Aquesta fitxa ha estat retirada perquè el complex industrial ja no existeix.

Història

En aquest indret a mitjans del segle XIX s'hi va instal·lar la fàbrica més antiga de Granollers. Al llarg dels anys hi han tingut estada diverses fàbriques tèxtils, però també d'altres de coles i fusteria. La fàbrica de la Font de l'Escot es considera la primera indústria tèxtil que va funcionar a vapor a Granollers. El 1864 Francisco Ciuró va arrendar l'aigua de la font de l'Escot a M. Sans. Anteriorment, però, al mateix lloc ja existia una fàbrica anomenada popularment la Font, perquè aprofitava l'aigua de l'esmentada font com a força motriu per fer anar les màquines. Aviat les quadres de la fàbrica es van ampliar, i les raons socials es van anar succeint, ja que molts industrials s'associaven per tal de ser més competitius.

L'any 1874 era una de les tres fàbriques de majors dimensions que tenia Granollers, al costat de deu tallers artesanals. En aquell any la fàbrica comptava amb una setantena de telers (MAYNOU I HERNÁNDEZ, 2001). L'any 1880 es formava l'empresa dels senyors Clariana, Ciuró, Augé i Cia. El bon curs de la fàbrica va fer que el 1888 se'n fes una nova ampliació, el projecte del qual el va signar el mestre d'obres Ramon Vendrell. El 1890 s'hi van instal·lar indústries annexes. El 1928 es va liquidar aquella raó social i la fàbrica passà a mans dels successors de J. Tomás i Vallbé.

Entorn de l'any 1925 dins del recinte de la Font hi funcionava la fusteria d'Isidor Parés i el magatzem de fustes de Pere Colomer, a més de les fàbriques de teixits Eudald Murtra i Plasencia Martínez Gil, S.C. També la fàbrica de dextrines de Miguel Casanovas i la de Vilarrodona Busqué. Als anys 1920 s'hi va instal·lar de manera provisional un forn de vidre, propietat de Josep Sans, de Barcelona. En aquesta època la

propietat de l'edifici de la fàbrica de la Font estava a mans de la família Tomàs Salvany, que continuaven arrendant els diferents locals. Més endavant va passar a les germanes Alsina, i uns dels últims propietaris van ser els Valls.

La fàbrica de la Font es distingia per l'elaboració de teixits de novetats. Al mateix temps, era un termòmetre social de la ciutat, ja que molts aspectes polítics, socials, reivindicacions, vagues, solien iniciar-se a la Font. Cal dir que en aquesta fàbrica hi havia més homes treballant com a teixidors que a la resta.

L'any 2004 la fàbrica de la Font es va enderrocar. Fins aleshores encara hi havia una fàbrica de coles (Miquel Casanovas), una de fustes (d'en Colomer) i una de teixits (d'en Teixidor). En l'espai porxat que s'ha conservat entre el carrer de la Font i el carrer Ramon Llull es conserven restes de les antigues quadres de la fàbrica. Aquest espai es va rehabilitar per dedicar-lo a un equipament públic de lleure. Aleshores se'n va reforçar l'estructura amb uns tirants creuats (CANTARELL, 2018).

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

BAULIES I CORTAL, Jordi (1986b). "La industrialització de la vila i la ciutat moderna", a *Estudis de Granollers i del Vallés Oriental*, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, Granollers: Servei Municipal de Cultura, pp. 65-76.

CANTARELL, Cinta (2018). "Les fàbriques de la Font". Plafons informatius sobre les xemeneies industrials de l'itinerari "la ciutat del fum". Museu de Granollers.

CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001). *Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers*. Granollers

MAYNOU I HERNÁNDEZ, Núria (2001). *El Patrimoni Industrial del Vallès Oriental*. Granollers: Consell Comarcal del Vallès Oriental.

SESÉ, Jaume (1987b). *El creixement industrial. Granollers al segle XIX*, Col. Coneguem Granollers, núm. 2., Granollers, Ajuntament de Granollers.

Enllaços d'interès:

[Ruta de les xemeneies](#)

